

Πακιστάν: Η καμπάνια διεθνούς αλληλεγγύης στους Αλί Ουαζέρ και Μοσί Νταουάρ

Τετάρτη 17 Ιουλίου 2019, του Πιέρ Ρουσέ

Μια καμπάνια διεθνούς αλληλεγγύης διεξάγεται από τα τέλη Μαΐου, μετά την αιματηρή καταστολή του κινήματος Παστούν Ταχφούζ (PTM) από τον πακιστανικό στρατό. Είναι σημαντικό να διαρκέσει, καθώς τα διακυβεύματα είναι μεγάλα.

Οι Παστούν (Pathans-Πάθανς) ζουν στο βορειοδυτικό Πακιστάν [1], στα σύνορα με το Αφγανιστάν (κράτος όπου επίσης ζουν πολλοί πληθυσμοί Παστούν). Το PTM διεξάγει τον αγώνα του με μη βίαιες μορφές πάλης και δεν είναι αποσχιστικό. Έτσι, διαφέρει από άλλα κινήματα που έκαναν ένοπλη απελευθερωτική πάλη στο Μπαλοκιστάν, στα νοτιοδυτικά της χώρας. Το μόνο που απαιτεί από το πακιστανικό κράτος είναι δικαιοσύνη.

Η ιστορία αυτής της περιοχής είναι πολύ περίπλοκη. Οι Παστούν ήταν η κύρια εθνική ομάδα στο Αφγανιστάν, αλλά οι πόλεμοι που κατέστρεψαν τη χώρα οδήγησαν πολλούς Παθάνους να εγκατασταθούν στην πακιστανική πλευρά των συνόρων. Η ηγεσία τους έχει ενσωματωθεί στη λειτουργία του κράτους, της κυβέρνησης και, ιδιαίτερα, του σώματος αξιωματικών του στρατού κι έχει εξαπλωθεί σε όλη τη χώρα.

Το PTM γίνεται επίσης στόχος βίαιων επιθέσεων από τα κινήματα των Ταλιμπάν που επιχειρούν σε ολόκληρη την περιοχή. Ο Αλί Ουαζέρ, ένας από τους δυο βουλευτές των Παστούν που βρίσκονται σήμερα στη φυλακή, είδε την οικογένειά του να αποδεκατίζεται από αυτούς.

Ένα μαζικό κίνημα

Τα διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης τείνουν να ταυτίζουν τους

Παστούν με τους Ταλιμπάν. Ο αγώνας του PTM δείχνει ότι αυτό δεν ισχύει. Κι αυτό είναι ακόμα περισσότερο αλήθεια, καθώς το PTM είναι κοινωνικά πολύ γειωμένο και πολύ αντιπροσωπευτικό.

Οι Παστούν εκτιμάται ότι ανέρχονται σε περίπου 50 εκατομμύρια, με τα περισσότερα να ζουν στο Πακιστάν (περίπου 30 εκατομμύρια;). [2] Πέρα από τον πληθυσμό που κατοικεί στο Αφγανιστάν, η διασπορά των Παστούν είναι σημαντική στην Ευρώπη, την Αυστραλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Έχουν επίσης ισχυρή εκπροσώπηση μεταξύ των μεταναστών εργαζομένων στη Μέση Ανατολή.

Οι Παστούν βρίσκονται επίσης σε διάφορα μέρη του Πακιστάν, κι έτσι εξηγείται πιθανότατα ότι το PTM έγινε το μεγαλύτερο μαζικό κίνημα στη χώρα, ικανό να οργανώνει κινητοποιήσεις όχι μόνο στα βορειοδυτικά, αλλά και στη Λαχόρ (Πουντζάμπ) και το Καρατσι (Σίντ, στα νότια) για παράδειγμα. Έχει την ενεργό στήριξη ενός μετώπου οργανώσεων της πακιστανικής αριστεράς. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους έχει μπει στο στόχαστρο των στρατιωτικών και μυστικών υπηρεσιών που θέλουν να το τσακίσουν.

Στις 26 Μαΐου, ο στρατός πυροβόλησε σε μια ειρηνική διαδήλωση που διοργάνωσε το PTM διαμαρτυρόμενο για τη βία και κακοποίηση που υπέστη ο πληθυσμός (ειδικά οι γυναίκες) κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων στην παραμεθόρια περιοχή. Τουλάχιστον 13 άνθρωποι σκοτώθηκαν και περισσότεροι από 40 τραυματίστηκαν. Οι δύο βουλευτές του PTM, Αλί Ουαζέρ και Μοσί Νταουάρ, συνελήφθησαν, φυλακίστηκαν, βασανίστηκαν και στη συνέχεια κλείστηκαν στις φυλακές του Πεσαβάρ [3]. Οι δυο τους ήταν άμεσοι στόχοι των πυρών και ο Μοσίν Νταουάρ ήταν ένας από τους τραυματίες.

Το PTM είναι μαζικό κίνημα κι έχει δύο εκλεγμένα μέλη στη Βουλή. Ο Αλί Ουαζέρ είναι μέλος της οργάνωσης “Ο αγώνας”, που πρόσφατα έγινε τμήμα της Τέταρτης Διεθνούς. Ο Μοσίν Νταουάρ δεν ανήκει σε κάποιο κόμμα. Και οι δύο δείχνουν μεγάλο θάρρος.

Μια βιώσιμη καμπάνια αλληλεγγύης

Έχουν κερδίσει μεγάλη υποστήριξη στο Πακιστάν, συμπεριλαμβανομένων των φεμινιστικών ομάδων που είναι πολύ ευαισθητοποιημένες στη βία κατά των γυναικών Παστούν από τις δυνάμεις καταστολής του κράτους και των Ταλιμπάν.

Μια διεθνής καμπάνια μαζέματος υπογραφών έχει ξεκινήσει μέσω της ιστοσελίδας European solidar sans frontières (ESSF). Έχουν μαζευτεί ήδη 500 περίπου υπογραφές από πολλές χώρες: Αργεντινή και Βραζιλία, Γαλλία, Πολωνία και Πορτογαλία, Φιλιππίνες (Mindanao), Καναδά-Κεμπέκ, Τυνησία και Αλγερία, για να αναφέρουμε μερικές. Η συγκέντρωση υπογραφών δημοσιεύεται επί του παρόντος στην αρχική σελίδα του ιστοτόπου μας [4]

Ο στόχος αυτής της καμπάνιας είναι τριπλός:

- Η άμεση απελευθέρωση του Αλί Ουαζέρ και του Μοσί Νταουάρ.
- Να εξασφαλιστούν ασφαλείς συνθήκες μετά την απελευθέρωσή τους. Ο πακιστανικός στρατός διατηρεί στενούς δεσμούς με τις οργανώσεις των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν (άλλες επιχειρούν στο ίδιο το Πακιστάν) και δεν είναι σίγουρο ότι θα αποτρέψει τη δολοφονία τους.
- Να επιστρέψει στην κανονικότητα στα βορειοδυτικά όπου οι Παστούν ζουν σήμερα σε συνθήκες πραγματικού αποκλεισμού και κατάστασης έκτακτης ανάγκης.

Επομένως, δεν πρόκειται για καμπάνια που θα τελειώσει «μια κι έξω». Πρέπει να διατηρηθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Γενικά, οι προοδευτικές δυνάμεις στο Πακιστάν βρίσκονται σε πολύ δύσκολη θέση. Η στήριξη του PTM είναι μια από τις κινήσεις αλληλεγγύης που πρέπει να δείξουμε προς την Αριστερά και το κίνημα του πακιστανικού λαού. Η “εξαφάνιση” bloggers, συνδικαλιστών, αγροτικών ηγετών και η χρήση βασανιστηρίων είναι συνήθη φαινόμενα. Τα κινήματα των γυναικών αντιμετωπίζουν πολύπλευρη βία. Ό,τι απέμεινε από τα δημοκρατικά δικαιώματα απειλείται. Άλλες καμπάνιες αλληλεγγύης

βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

<http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?article6150>

Μετάφραση: Αλέξης Λιοσάτος